

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

لجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
OBCÍ V ČESKÉ REPUBLICE

• ROČNÍK 25
• ČÍSLO 1 – 5
KVĚTEN 2007 • DŽUMÁDÁ 'L-ÚLÁ 1428

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la
République Tchèque
Ofizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen
in der Tschechischen Republik

Žádost o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv

V průběhu roku 2006 se Ústředí muslimských obcí snažilo získat pro naši komunitu velmi důležitá práva. Pokud by nám byla přiznána, muslimská obec by se v tomto ohledu dostala na úroveň např. Federace židovských obcí nebo i většiny křesťanských církví. Vše podstatné z toho, jak tato žádost vypadala a jakým způsobem byla projednávána, než byla definitivně zamítnuta, vám přiblížíme v sérii následujících článků tohoto čísla Hlasu.

Žádost o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv

Žádáme o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv, uvedených v § 7, odst. 1, písm. a) až e), zákona č. 3/2002 Sb. o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).

O výše uvedené přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv žádáme udělením výjimky podle § 27, odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb.

Ze zvláštních práv, uvedených v § 7, odst. 1, zákona č. 3/2002 Sb., žádáme o přiznání oprávnění k výkonu těchto zvláštních práv:

- vyučovat náboženství na státních školách podle zvláštního předpisu,

- pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách ČR, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova,
- být financována podle zvláštního právního předpisu o finančním zabezpečení církví a náboženských společností,
- konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky podle zvláštního právního předpisu,
- zřizovat církevní školy podle zvláštního právního předpisu.

Nežádáme o přiznání práva zachovávat povinnost mlčenlivosti duchovními v souvislosti s výkonem zpovědního tajemství, protože zpovědi se v islámu nepraktikují.

Náboženská společnost Ústředí muslimských obcí byla registrována Ministerstvem kultury podle zákona č. 3/2002 Sb. dne 17. 9. 2004 a bylo jí přiděleno IČ 73633259.

Zdůvodnění naší žádosti uvádíme v přílohách.

Za vyřízení žádosti předem děkujeme.

V Praze dne 19. 4. 2006

Za Ústředí muslimských obcí
Vladimír Sáňka

místopředseda Výkonné rady UMO

- Přílohy:
1. Zdůvodnění žádosti
 2. Čestné prohlášení
 3. Potvrzení Finančního úřadu
 4. Potvrzení České správy sociálního zabezpečení

Zdůvodnění žádosti Ústředí muslimských obcí

Náboženská společnost Ústředí muslimských obcí (dále jen "UMO") byla registrována Ministerstvem kultury podle zákona č. 3/2002 Sb. dne 17. 9. 2004 a bylo jí přiděleno IČ 73633259.

Jsme toho názoru, že UMO, která je jedinou muslimskou náboženskou organizací registrovanou na území ČR, splňuje podmínky k udělení výjimky podle § 27, odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb. Reprezentuje významné světové monoteistické náboženství s dlouhou historickou tradicí. Jak vyplývá z dalších příloh k této žádosti, UMO řádně plní své závazky vůči státu a třetím osobám.

Z historie muslimské komunity na území ČR:

Islám byl na našem území uzákoněn již v roce 1912 říšským zákonem 159/1912 ř. z. V článku 1 tohoto zákona se uvádí:

Přivrženci islamu uznávají se podle následujících ustanovení v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených za náboženskou společnost ve smyslu státního základního zákona ze dne 21. 12. 1867.

V § 6 zákona 159/1912 ř. z. se uvádí:

Náboženská společnost přivrženců islamu požívá jako taková vzhledem k vykonávání svého náboženství téže zákonné ochrany jako jiné zákonně uznané společnosti náboženské. Také nauky islamu, jeho zařízení a zvyky požívají téže ochrany, pokud neodporují státním zákonům.

V prosinci 1934 byla zřízena Muslimská obec pro Československo, která byla uznána Ministerstvem školství a národní osvěty, do jehož působnosti registrace spadaly. Pak přišel rok 1949 se zákonem 218/1949 Sb., který v § 14 zrušil všechny zákonné předpisy, které upravují právní poměry církví a náboženských společností, přičemž nestanovuje žádné podmínky k pro registraci nových subjektů. Podmínkou pro činnost církví tehdy bylo získání státního souhlasu s činnostmi konkrétních duchovních činitelů v církvích, kteří jsou "*státně spolehliví*" a "*vykonávají slib*", jak se píše v zákoně.

Až po roce 1989, kdy náboženská svoboda u nás opět nabyla konkrétní podobu, se muslimové žijící v ČR začali znovu sdru-

žovat. V r. 1991 byla obnovena činnost UMO, i když nemohlo být znovu úředně uznáno díky zákonu 161/1992 Sb., stanovujícímu pro novou registraci minimální početní cenzus 10000 zletilých osob s trvalým pobytem na území ČR, které se hlásí k náboženské společnosti a ke svému podpisu k žádosti o registraci uvedou své osobní údaje. Začal znovu vycházet časopis UMO "Hlas", který navázal na ten z předválečné doby a vychází dodnes. Vzniklo několik dalších organizací, především Islámská nadace v Praze, Islámská nadace v Brně a Svaz muslimských studentů. Islámské nadace v prvé řadě provozují Islámská centra v městech s největšími muslimskými komunitami u nás (Praha a Teplice, na Moravě Brno). Cíle a náplň činnosti těchto nadací i UMO jsou jinak velmi blízké. Pracují v oblasti služby pro samotnou muslimskou komunitu, v oblasti osvěty (informování o islamu) a velmi důležitá je i charitativní činnost (pravidelně je potřebným rozdělována pomoc, kterou dávají věřící muslimové u nás, pravidelně navštěvujeme uprchlické tábory a předáváme materiální pomoc, konáme sbírky v případech živelných pohrom, jako byly například povodně v ČR v roce 1997 a 2002, tsunami v roce 2004 nebo zemětřesení v Pákistánu v roce 2005, kdy jsme finanční sbírku posílali prostřednictvím organizace Adra).

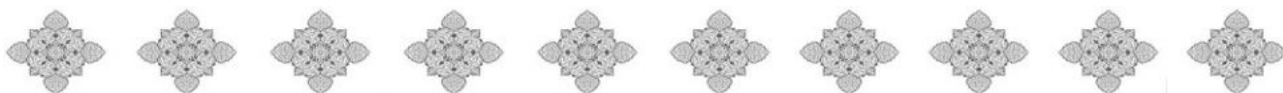
UMO je otevřené mezináboženskému dialogu a již mnohokrát se jak na veřejnosti, tak i na menších uzavřených setkáních setkala se zástupci jiných náboženství, především křesťanských církví a Židovské obce, pracujeme také na některých společných projektech. Odsuzujeme všechny formy jak náboženského, tak protináboženského extremismu a jsme pro toleranci, otevřený dialog a integraci naší komunity do společnosti. Neustále zdůrazňujeme nezbytnost respektování právního systému ČR.

UMO předpokládá využívání všech zvláštních práv, o která žádá, buď přímo po jejich obdržení nebo ve velmi blízké budoucnosti. Již nyní je zájem o právo k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách ČR, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochran-

ná výchova a také o právo k uzavírání církevních sňatků. Se souhlasem Vězeňské služby občas provádíme návštěvy některé z věznic, kde se snažíme působit a pomáhat řešit některé otázky, a to i ve spolupráci s vězeňskými kaplany. Ve vazební věznici Praha–Ruzyně byla dokonce zřízena vedle křesťanské kaple i malá duchovní místnost, kterou mohou muslimové využívat.

Co se týká školství, v České republice žije nejméně několik set dětí z muslimských rodin. Mnohé rodiny projevují zájem o náboženskou výuku svých dětí a v Islámských centrech v Praze a v Brně byly proto otevřeny víkendové kroužky pro děti různých věkových kategorií, kde se snažíme tento zájem, byť velmi nedostatečným způsobem, uspokojit. Po získání zvláštních práv by podle našeho odhadu mohla být zavedena náboženská výuka asi na dvou státních školách v Praze a na jedné v Brně, a to od školního roku 2007–2008 nebo 2008–2009. Otevřena zůstává i možnost zřízení církevní školy, která by také naši situaci řešila. V tomto případě se však jedná o složitější organizační záležitost, proto zatím neuvádíme žádný časový horizont. Kromě zájmu o náboženskou výuku dětí z řad muslimských rodin pozorujeme zvýšený zájem o přednášky a besedy s žáky a studenty i ze strany škol. Potvrzuje to náš názor, že alespoň rámcově seznámení s kulturou a vírou, ke které se více nebo méně hlásí jedna a půl miliardy lidí žijících na naší planetě, může být žádané a užitečné pro všechny studenty a předejde se tak mnoha nedorozuměním a předsudkům, které jsou šířeny některými médii nebo je vytvářejí sami muslimové, kteří se podle islamu nechovají. V tomto směru bychom rádi nabídli spolupráci Ministerstvu školství, včetně konzultací k náboženským tématům, které jsou obsahem učebnic používaných na našich školách.

Co se týká duchovních, v nejbližších letech počítáme s působením jednoho až tří duchovních na celou muslimskou komunitu v ČR. I kdybychom pro ně žádali o příspěvek ze státního rozpočtu, dopad na něj by nebyl velký a jednalo by se o příspěvek od roku 2007.

Na základě naší žádosti byl ještě koncem dubna 2006 odborem církví MK vypracován návrh usnesení vlády České republiky, který byl rozeslán do připomínkového řízení na celkem 53 připomínkových míst. Součástí usnesení je i předkládací zpráva (viz níže).

Návrh

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne

č.

k návrhu na vyslovení souhlasu vlády s udělením výjimky náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí Ministerstvem kultury podle ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech

Vláda

s o u h l a s í s tím, aby Ministerstvo kultury udělilo náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí oprávnění k výkonu zvláštních práv podle § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2003 Sb., zákona č. 562/2004 Sb. a zákona č. 495/2005 Sb.

Provede: ministr kultury

Předkládací zpráva

Cílem materiálu je požádat vládu podle ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech, (dále jen "zákon"), o souhlas s návrhem Ministerstva kultury přiznat náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí oprávnění k výkonu těchto zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona:

- a) vyučovat náboženství na státních školách podle zvláštního právního předpisu,
- b) pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách České republiky, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova,
- c) být financována podle zvláštního právního předpisu o finančním zabezpečení církví a náboženských společností,
- d) konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky podle zvláštního právního předpisu,
- e) zřizovat církevní školy podle zvláštního právního předpisu.

Ustanovení § 27 odst. 8 zákona stanovuje, že "Ministerstvo se souhlasem vlády může učinit výjimku a přiznat oprávnění ke zvláštním právům podle § 7 odst. 1 církvím a náboženským společnostem, které reprezentují významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí, působí na území České republiky a jsou registrovány podle tohoto zákona. V tomto případě se nevyžaduje splnění podmínek podle § II odst. 1 a 4. Návrh na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv může podat registrovaná církev a náboženská společnost, která plní řádně závazky vůči státu a třetím osobám. Výjimku podle tohoto odstavce lze udělit pouze do 5 let od nabytí účinnosti tohoto zákona."

Náboženská společnost Ústředí muslimských obcí požádala Ministerstvo kultury o přiznání oprávnění k výkonu výše uvedených zvláštních práv dopisem, k němuž je připojena uvedena základní informace o této náboženské společnosti spolu s potvrzením o jejím plnění závazků vůči státu (příloha A), orgánem náboženské společnosti k tomu oprávněným (příloha B). O přiznání oprávnění k výkonu uvedených zvláštních práv požádala náboženská společnost Ústředí muslimských obcí v době, která je zákonem stanovena pro udělení výjimky, tj. v době od 7.1.2002 do 7.1.2007.

Náboženská společnost nepožádala pouze o oprávnění k výkonu zvláštního práva podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. f) zákona, tj. k oprávnění "zachovávat povinnost mlčenlivosti duchovními v souvislosti s výkonem zpovědního tajemství nebo s výkonem práva obdobného zpovědnímu tajemství, je-li tato povinnost tradiční součástí učení církve a náboženské společnosti nejméně 50 let; tím není dotčena povinnost přezkat trestný čin uložená zvláštním zákonem".

Náboženská společnost Ústředí muslimských obcí splňuje podmínky stanovené v ustanovení § 27 odst. 8 zákona, protože reprezentuje významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí. Tato náboženská společnost není součástí žádné nadnárodní náboženské společnosti ani jiné struktury mimo území ČR. Je registrovanou náboženskou společností podle zákona; registrace čj. 4874/2004 nabyla právní moci dne 17. 9. 2004. Náboženská společnost Ústředí muslimských obcí navazuje na státem povolené působení muslimské komunity, a

to nejprve od roku 1912 říšským zákonem č. 159/1912 ř. z., následně pak od roku 1934 na působení Muslimské obce pro Československo na základě uznání k tomu oprávněným Ministerstvem školství a národní osvěty, jak je podrobněji uvedeno v příloze A tohoto materiálu. V této příloze je rovněž uvedeno odůvodnění zájmu náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí o přiznání oprávnění nejen vyučovat náboženství na státních školách, ale rovněž zakládat církevní školy, a také pokračovat v dosavadních aktivitách ve vězeňství, které se dosud uskutečňovaly na základě individuálních dohod s příslušnými vězeňskými zařízeními.

Případné přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí neznamena, že náboženská společnost je oprávněna tato práva vykonávat. K jejich výkonu je nutné splnit jak stanovuje ustanovení § 7 odst. 2 zákona – podmínky stanovené zvláštními právními předpisy. V případě zvláštního práva vyučovat náboženství na státních školách a zřizovat církevní školy jde o podmínky stanovené především školským zákonem, tj. zákonem č. 561/2004 Sb., v případě zvláštního práva vykonávat duchovenskou činnost v ozbrojených silách, v místech výkonu vazby, trestu odnětí svobody, ochranného léčení a ochranné výchovy jde např. o zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění pozdějších předpisů, či zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. V případě zvláštního práva konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky, jde o splnění podmínek stanovených zákonem č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů. U oprávnění k výkonu zvláštního práva být financována podle zvláštního právního předpisu o finančním zabezpečení církví a náboženských společností státem jde o splnění podmínek stanovených zákonem č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.

Členové náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí, jak je uvedeno v příloze A tohoto materiálu, organizují a provádějí humanitární a charitativní pomoc v ČR i v zahraničí buď svými vlastními silami, anebo prostřednictvím renomované charitativní organizace ADRA, tj. charitativní organizace Církve adventistů sedmého dne.

Náboženská společnost Ústředí muslimských obcí navazuje, jak je uvedeno výše, na působení muslimské komunity na území naší republiky z doby, kdy byla součástí Rakousko-Uherska a následně Československa. V jejím dosavadním působení nedošlo k porušování zákonů, Naopak náboženská společnost Ústředí muslimských obcí je otevřená "mezináboženskému" dialogu; její členové se setkali se zástupci jiných náboženství, především křesťanských církví a Federace židovských obcí při spolupráci na některých společných projektech. Jak je uvedeno v žádosti o přiznání oprávnění k výkonu výše uvedených zvláštních práv v příloze A tohoto materiálu, náboženská společnost Ústředí muslimských obcí odsuzuje všechny formy jak náboženského, tak protináboženského extremismu a. Je pro toleranci, otevřený dialog a integraci muslimských věřících do společnosti. Součástí registrovaného základního dokumentu náboženské společnosti Ústředí muslimských

obcí je toto čestné prohlášení: "**Samotná náboženská společnost Ústředí muslimských obcí, stejně jako všichni její členové i právnické osoby, které budou navrženy k evidenci ve smyslu § 16 a násl. zákona 3/2002 Sb. nebo k registraci podle zvláštních právních předpisů, mají za povinnost plně respektovat Ústavu ČR a dodržovat právní řád České republiky.**"

Předložený návrh bude mít v případě souhlasu vlády dopad na státní rozpočet v případě využití zvláštního práva náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí být financována na základě zákona Č. 218/1949 Sb., protože tato náboženská společnost uvádí záměr působení 1 až 3 duchovních od roku 2007. Tento dopad by činil maximálně 900 tis. Kč ročně v případě působení 3 duchovních (600 tis. Kč ročně v případě působení 2 duchovních, 300 tis. Kč ročně

v případě působení 1 duchovního). **Poznámka:** Tento odhad je označen jako "maximální" proto, že v něm jsou zahrnuty nejen prostředky na platy a pojistné duchovních, ale rovněž případně nárokováné finanční prostředky na platy a pojistné církevní administrativy, provoz ústředí církví a údržbu církevních objektů, o které by náboženská společnost Ústředí muslimských obcí mohla na základě nabytí oprávnění být financována na základě zákona č. 218/1949 Sb. požádat.

Oprávnění k výkonu zvláštního práva vyučovat náboženství na státních školách, o které bude usilovat náboženská společnost Ústředí muslimských obcí, by se realizovalo na 1 až 2 školách v Praze a 1 škole v Brně. Udělení oprávnění k nepovinné výuce náboženství však nevyvolává žádné dopady na veřejné rozpočty. Dopady na veřejné rozpočty nevyvolává ani udělení oprávnění k výkonu zvláštních práv podle § 7 odst. 1 písm. b), d), e) zákona.

Návrh byl rozeslán na 53 připomínkových míst. Na vznesení připomínek mají připomínková místa 10 pracovních dní. Přesto, že pouze 12 připomínkových míst vzneslo nějakou připomínku či požadavek na doplnění naší žádosti, uběhlo více než 5 měsíců, než nám z MK přišlo odmítnutí naší žádosti. Na poradě k vyhodnocení připomínkového řízení, které se podle všeho účastnily pouze instituce, které připomínky vznesly (nebo jen některé z nich), bylo totiž rozhodnuto o zamítnutí návrhu. Vláda o něm tedy ani nejednala. Vyjadřovala by se k němu pouze v tom případě, že by z připomínkového řízení vzešel materiál, který by vládě navrhoval vyslovení souhlasu s původní žádostí UMO.

Vyhodnocení připomínkového řízení

k návrhu materiálu pro schůzi vlády: "Návrh na vyslovení souhlasu vlády s udělením výjimky náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí Ministerstvem kultury podle ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech".

Do připomínkového řízení byl návrh materiálu rozeslán dne 3. 5. 2006, lhůta pro sdělení stanoviska činila 10 pracovních dnů ode dne doručení materiálu, porada k vyhodnocení připomínkového řízení se konala dne 6. 9. 2006.

V tomto připomínkovém řízení:

neuplatnila připomínky tato připomínková místa: předseda Legislativní rady vlády, Kancelář veřejného ochránce práv, ÚV – odbor vládní legislativy, ÚV – odbor kompatibility s právem ES, Magistrát hlavního města Prahy, Středočeský kraj, Karlovarský kraj, Ústecký kraj, Jihomoravský kraj, ÚOOÚ, Kancelář prezidenta republiky, Kancelář Poslanecké sněmovny, NKÚ, uvedla, že žádné připomínky nemají, tato připomínková místa: MZe, Úřad průmyslového vlastnictví, vedoucí Úřadu vlády, ČSÚ, Kancelář Senátu,

Národní bezpečnostní úřad, MPO, zmocněnec vlády pro lidská práva, ČBÚ, Správa státních hmotných rezerv, místopředseda vlády pro ekonomiku, ČNB, kraj Vysočina, ČÚZK, MMR, SÚJB, Moravskoslezský kraj, MI, Pardubický kraj, Olomoucký kraj, ÚZSVM, MŽP, Energetický regulační úřad, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Liberecký kraj, Královéhradecký kraj, MZdr, MPSV,

vznesla připomínky a doporučení k úpravě návrhu tato připomínková místa: MS, Plzeňský kraj, Jihočeský kraj, Zlínský kraj,

vznesla zásadní připomínky tato připomínková místa: MŠMT, MF, MD, MO, MV,

vznesla vyhrazené připomínky: MZV, Úřad pro zahraniční styky a informace, BIS.

Na poradě k vyhodnocení připomínkového řízení se přítomní účastníci shodli na tom, že **náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí by nemělo být přiznáno oprávnění k výkonu zvláštních práv**. Tím byly veškeré vznesené připomínky vypořádány a dále je uveden pouze jejich text.

Návrh materiálu pro jednání vlády předkládá Ministerstvo kultury bez rozporů.

Připomínky:

MF

K výše uvedenému materiálu uplatňuji tuto zásadní připomínku. Vzhledem k tomu, že v předkládací zprávě je vyčíslen dopad na státní rozpočet, musí být ve smyslu článku IV. odst. 6 Jednacího řádu vlády uveden konkrétní zdroj krytí. Navrhuji zvážit, zda je avizované navýšení výdajů možné pokrýt v rámci celkových výdajů kapitoly schválených ve střednědobém výhledu na příslušný rok. Vzhledem k tomu, že Vámi uváděný počet duchovních ve schváleném rozpočtu je vyšší než jejich skutečný počet, a střednědobý výhled počítá s každoročním nárůstem, předpokládám, že tato rezerva je určena právě na pokrytí nárůstu počtu duchovních. Z tohoto důvodu doporučuji dopad na státní rozpočet pokrýt v následujících letech v rámci výdajů na činnost církví a náboženských společností. Pokud by byl pokryt v rámci ostatních výdajů na kulturu Vaší kapitoly, došlo by k jejich snížení, což považuji za méně vhodné řešení.

Pokud by nebylo možné využít ani jednu z uvedených variant, musí o zdroji krytí v rámci schválených celkových objemů střednědobého výhledu na vrub jiných výdajů rozhodnout vláda.

Předkládací zprávu požaduji v tomto smyslu doplnit.

MS

K výše uvedenému návrhu uplatňujeme následující připomínky, výhrady a upozornění:

Ústředí muslimských obcí působí v České republice teprve velmi krátce, jeho registrace se

datuje od 17. 9. 2004. Žádá tudíž o výjimku po 19 měsících svého působení, přičemž v ustanovení § 11 cit. zákona k přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv je stanovena délka nepřetržité registrace nejméně 10 let a po stejnou dobu musí registrovaná náboženská společnost zveřejňovat výroční zprávy o činnosti. Jsme toho názoru, že doba působení 19 měsíců je natolik krátká, že nemůže o dosavadní činnosti Ústředí mnoho vypovídat.

Doporučujeme pečlivě zvažovat otázku udělení zvláštního oprávnění pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody a ochranné léčení uložené vedle trestu odnětí svobody, tj. v zařízeních Vězeňské služby ČR. Stávající registrace umožňuje náboženské společnosti působení v těchto zařízeních a podle sdělení hlavního kaplana GRVS Vězeňská služba ČR průběžně s jejími zástupci spolupracuje, osoby vyznávající islám mají zajištěnou ve 22 věznicích stravu požadovanou jejich vírou a nejsou ve vyznávání této víry omezováni.

Při posuzování žádosti o udělení zvláštního oprávnění podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 3/2002 Sb. je nutno vzít v úvahu ustanovení § 168 odst. 3 trestního zákona, podle něhož by se na osoby vykonávající duchovenskou činnost v místech výkonu vazby a trestu odnětí svobody nemusela vztahovat povinnost oznámit spáchání trestného činu, o kterém se dozvěděly v souvislosti s výkonem zpovědního tajemství nebo obdobného práva.

Při rozhodování o udělení výjimky je třeba zvažovat zejména bezpečnostní aspekt, mít na mysli, že islám nemá jednotný výklad a vedení, existují různé proudy (např. šitové a sunnitě), na jejichž možné nekontrolovatelné kroky nebude mít naše společnost vliv při tak rozsáhlých možnostech působení, jaké poskytuje § 7 odst. 1 zákona 3/2002 Sb., což může znamenat v budoucnu společenské riziko. Důsledky benevolentního přístupu k obdobným náboženským společnostem se již v současné době projevují zejména v zemích západní Evropy.

Udělení výjimky je především otázkou politickou, při které je třeba zvažovat všechna možná rizika a důsledky. Případná radikalizace islámu může znamenat závažné bezpečnostní riziko, zejména pak nebezpečí terorismu. Posouzení míry rizik však Ministerstvu spravedlnosti nepřísluší.

MD

V části II. předloženého materiálu (předkládací zpráva) navrhuji doplnit údaje o celkovém počtu státních občanů České republiky a cizinců pobývajících na území České republiky, kteří se hlásí k uvedené náboženské společnosti. Tento

údaj v materiálu není uveden, stejně jako bližší vymezení počtu dětí z muslimských rodin, pro které by byla realizována náboženská výuka.

V materiálu dále navrhuji vzhledem k fakultativní povaze přiznání oprávnění ke zvláštním právům doplnit důvody předkladatele pro vyslovení souhlasu s udělením výjimky. V předkládací zprávě je pouze parafrázován zákon bez uvedení konkrétních důvodů pro rozhodnutí o přiznání oprávnění.

Výše uvedené připomínky považuji za zásadní.

Plzeňský kraj

Vzhledem k tomu, že v Plzeňském kraji není muslimská komunita tak silně zastoupena jako např. v Praze nebo v Brně, nelze předpokládat, že by se případné přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv, o které Ústředí muslimských obcí žádá, Plzeňského kraje bezprostředně, či zásadně dotklo. Z tohoto důvodu nemá Plzeňský kraj zásadní připomínky, které by představovaly negativní postoj k vyslovení souhlasu se žádostí o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv Ústředí muslimských obcí.

Ústředí muslimských obcí v důvodové zprávě uvádí, že zamýšlí v budoucnu zavést výuku náboženství na státních školách v Brně a v Praze, ani z tohoto hlediska by se tedy toto získané oprávnění Plzeňského kraje nedotklo. Právo zřizovat církevní školy by souhlasem dle § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností (dále jen Zákona), bylo sice uděleno, ale Ústředí muslimských obcí jej, jak z důvodové zprávy vyplývá, v blízkém časovém horizontu nehodlá využít.

Ostatní práva, která by souhlasem dle § 27 odst. 8 Zákona byla přiznána, jsou v podstatě zakotvena v Listině základních práv a svobod či v mezinárodních smlouvách, kterými je Česká republika vázána, Plzeňský kraj tedy nemá k eventuálně přiznaným právům připomínek.

Formálně nelze žádosti nic vytknout – Ústředí muslimských obcí splňuje veškeré předpoklady pro udělení výjimky dle § 27 odst. 8 Zákona tedy:

- reprezentují významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí,
- působí na území České republiky,
- jsou registrovány podle Zákona,
- žádost byla podána v době, která je zákonem stanovena pro udělení výjimky, tj. v době od 7. 1. 2002 do 7. 1. 2007.

Ve své žádosti žádají o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv dle § 7 odst. 1 zákona, a to:

- vyučovat náboženství na státních školách podle zvláštního předpisu,

- pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách ČR, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova,
- být financována podle zvláštního právního předpisu o finančním zabezpečení církví a náboženských společností,
- konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky podle zvláštního právního předpisu,
- zřizovat církevní školy podle zvláštního právního předpisu.

Jediná připomínka se týká eventuelní schopnosti Ústředí muslimských obcí zajistit odborné zázemí pro vyučování náboženství na státních školách. Ústředí muslimských obcí ve své žádosti uvádí, že po získání zvláštních práv by mohla být zavedena náboženská výuka asi na dvou státních školách Praze a na jedné v Brně, a to od školního roku 2007 – 2008 nebo 2008 – 2009 a zároveň, že zůstává otevřena možnost zřízení církevní školy. Ze samotné žádosti ani z důvodové zprávy však nevyplývá, zda je Ústředí muslimských obcí schopno zajistit patřičné odborné zázemí pro požadovanou činnost, zejména vyučování náboženství na státních školách.

MO

K výše uvedenému materiálu uplatňuji zásadní připomínku – nesouhlas s návrhem usnesení vlády – z těchto důvodů:

- V současné době se hlásí k muslimské náboženské obci pouze 1 příslušník Armády České republiky. Záměr vyslat muslimského duchovního do ozbrojených sil České republiky ihned po eventuálním udělení zvláštních práv je zcela neadekvátní situací v Armádě České republiky. Náboženská svoboda příslušníků všech náboženských skupin, jejichž činnost není v rozporu s posláním ozbrojených sil, je v ozbrojených silách České republiky garantována nezávisle na přítomnosti vojenských duchovních jednotlivých náboženství.
- Uzákonění islámu na území Rakousko–Uherska uvedené ve zdůvodnění Ústředí muslimských obcí jako podklad zakotvenosti islámu v českých zemích mělo své opodstatnění v příslušnosti historicky muslimských území na Balkáně k rakousko–uherskému státu a nikoliv v kulturním zakotvení islámu na území dnešní České republiky. Odkaz na uznanou právní subjektivitu Muslimské obce pro Československo po roce 1934 uvedený ve zdůvodnění Ústředí muslimských obcí je možno vnímat jako značně rozporuplný, neboť k faktickému právnímu uznání došlo až za protektorátní vlády v roce 1941 a po celou dobu

byli v drtivé většině členy obce cizinci.

3. Na rozdíl od různých denominací křesťanského náboženství a od náboženství židovského, jejichž duchovní byli zastoupeni v prvorepublikové vojenské duchovní službě, islámské náboženství v ozbrojených silách prvorepublikového Československa nikdy zastoupeno nebylo.
4. Souhlas se vstupem duchovních muslimského náboženství do ozbrojených sil České republiky by znamenal nutnost vstoupit do jednání s představiteli Ekumenické rady církví a České biskupské konference, neboť podle čl. 29 Dohody mezi Ekumenickou radou církví a Českou biskupskou konferencí a resortem Ministerstva obrany ze dne 3. června 1998 je vstup jiných církví či náboženských společností do duchovních služeb resortu Ministerstva obrany spojen s neprodleným doplněním výše uvedené Dohody o podmínkách vzájemné spolupráce. Prakticky by tento souhlas vedl nutně k vytvoření dvou nezávislých paralelních struktur duchovních služeb, což je z pohledu potřeb Armády České republiky nadbytečné.

Jihočeský kraj

S ohledem na kulturní tradice a působení náboženských společností na našem území, při zvážení celkové geopolitické situace v Evropě, považujeme za vhodné učinit ještě před udělením výjimky MK ČR, i s ohledem na její možný dopad do oblasti církevního školního vzdělávání, výzvu ke společnému jednání mezi Ústředím muslimských obcí a ostatními ze zákona registrovanými náboženských společnostmi, jehož výsledkem by byl jasný program působení náboženských společností v oblasti církevního školního vzdělávání, charitativní a další související činnosti.

Dle vyjádření odboru školství, mládeže a tělovýchovy KU JČK, který byl námi vyzván k uplatnění připomínek, je konstatováno důvodové zprávy, že udělení oprávnění k výuce náboženství nevyvolá žádné dopady do veřejných rozpočtů, zavádějící, neboť v daném případě musí příslušný odbor školství poskytnout škole dle § 15, odst. 3 zákona č. 561/2004 školský zákon, finanční prostředky na úhradu mezd výuky náboženství.

MV

Ústředí muslimských obcí bylo Ministerstvem kultury zaregistrováno dne 17. 9. 2004, tj. před necelými dvěma roky. Tuto dobu lze považovat za příliš krátkou k tomu, aby se tato náboženská společnost mohla výraznějším, a především transparentním způsobem profilovat navenek. Proto byl návrh na výše uvedené udě-

lení výjimky náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí předběžně projednán se zpravodajskými službami ČR, které k němu zaujaly jasně odmítavé stanovisko.

Vážený pane ministře, s ohledem na uvedené skutečnosti je stanovisko resortu vnitra k návrhu na udělení výjimky náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí podle ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech zamítavé. Výše uvedený materiál nedoporučuji předložit k projednání Vládou ČR.

Zlínský kraj

Pro studování návrhu nedoporučujeme udělit výjimku náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí navrhovanou Ministerstvem kultury podle ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech.

MŠMT

A) Zásadní připomínka : MŠMT s udělením výjimky Ministerstvem kultury podle § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2003 Sb., zákona č. 562/2004 Sb. a zákona č. 495/2005 Sb., z podmínek stanovených uvedeným zákonem pro získání oprávnění k výkonu zvláštního práva podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 3/2002 Sb., které spočívá v oprávnění zřizovat církevní školy, zásadně nesouhlasí.

Důvodem zamítavého stanoviska MŠMT je finanční dopad na státní rozpočet, neboť v případě zápisu škol nebo školských zařízení zřízených registrovanými církvemi nebo náboženskými společnostmi, kterým bylo přiznáno oprávnění k výkonu zvláštního práva zřizovat církevní školy, se těmto školám a školským zařízením finanční prostředky poskytují na základě § 160 odst. 1 písm. b) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), tedy ve stejném rozsahu jako školám zřizovaným státem (§ 160 odst. 1 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb.) s výjimkou výdajů na pořízení a zhodnocení dlouhodobého majetku.

MŠMT toto své stanovisko dále opírá o skutečnost, že následně (v případě udělení výjimky Ústředí muslimských obcí přiznání oprávnění k výkonu zvláštního práva stanoveného § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 3/2002 Sb.) by nemohl být nedostatek finančních prostředků státního roz-

počtu důvodem zamítnutí žádosti o zápis školy nebo školského zařízení (jí zřízeného) do rejstříku škol a školských zařízení, neboť takovýto důvod, budou-li všechny ostatní náležitosti stanovené zákonem č. 561/2004 Sb. pro uvedený zápis splněny, není zákonným důvodem, na jehož základě by MŠMT mohlo takovou žádost zamítnout (§ 148 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb.).

Vzhledem ke specifické úloze státu v oblasti vzdělávání je MŠMT názoru, že oprávnění ke zřizování škol podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 3/2002 Sb. je natolik závažného charakteru, že by toto oprávnění mělo být Ústředí muslimských obcí přiznáno za standardních podmínek stanovených § 11 zákona č. 3/2002 Sb. MŠMT je názoru, že podmínky stanovené uvedeným ustanovením (jako např. prokázání zájmu občanů České republiky nebo cizinců s trvalým pobytem v České republice hlásících se k Ústředí muslimských obcí) jsou pro přiznání předmětného oprávnění určující. Ústředí muslimských obcí je "mladou" náboženskou společností registrovanou až dne 17. 9. 2004.

Vzhledem k uvedenému MŠMT navrhuje:

1. Text návrhu usnesení vlády upravit tak, že vláda souhlasí s tím, aby Ministerstvo kultury udělilo náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí oprávnění k výkonu zvláštních práv podle § 7 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 3/2002 Sb.
2. Text poslední věty předkládací zprávy návrhu usnesení vlády upravit s ohledem na skutečnost, že udělení oprávnění k výkonu zvláštního práva podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 3/2002 Sb. by mělo dopad na státní rozpočet.

B) K udělení výjimky Ministerstvem kultury podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. shora uvedené náboženské společnosti nemá MŠMT námítky. Udělení oprávnění k vyučování náboženství v základních školách nebo středních školách zřizovaných státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí, nevyvolá dopad na veřejné rozpočty. Výuka náboženství (nepovinného předmětu) v uvedených školách nebo ve školách zřízených registrovanými církvemi či náboženskými společnostmi, kterým bylo přiznáno oprávnění k výkonu zvláštního práva zřizovat církevní školy, je financována v rámci přiznaných normativů stanovených pro žáky určitého druhu školy a konkrétního oboru vzdělání.

V průběhu celého připomínkového řízení, které trvalo přes 5 měsíců, o něm ÚMO nebylo informováno, i když se o jeho průběh na MK pravidelně zajímalo. Nebyli jsme kontaktováni ani k podání vysvětlení, ani k doplnění informací.

ÚMO se proti zamítnutí své žádosti o udělení oprávnění k výkonu zvláštních práv ihned odvolalo a podalo rozklad.

ROZKLAD

Dne 5.10.2006 Ministerstvo kultury ČR (MK) jako ústřední orgán státní správy pro věci církví a náboženských společností, určené zákonem č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů, **rozhodlo** o žádosti Ústředí muslimských obcí (UMO) ze dne 19.4.2006 o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv.

UMO o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podle ust. §7 odst.1 písm.a) až e) zák. č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech žádalo cestou výjimky, kterou mu umožňuje §27 odst.8 tohoto zákona.

Ministerstvo kultury toto oprávnění **nepřiznalo**.

Jelikož nesouhlasíme s rozhodnutím o nepřiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv a rovněž se způsobem vypořádání připomínek v připomínkovém řízení, využíváme svého práva a podáváme tímto proti výše uvedenému rozhodnutí **rozklad**, a to podle §152 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád.

Rozhodnutí MK o nepřiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv bylo doručeno zástupci UMO dne 19. 10. 2006. Lhůta 15 dnů k podání tohoto řádného opravného prostředku je tedy zachována.

I.

Podle §27 odst.8 zák. o církvích a náboženských společnostech může ministerstvo se souhlasem vlády učinit výjimku a přiznat oprávnění ke zvláštním právům dle §7 odst.1 církvím a náboženským společnostem, které reprezentují významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí, působí na území ČR a jsou registrovány podle tohoto zákona. Máme za to, že Ústředí muslimských obcí vše výše uvedené splňuje.

II.

Je nutné zdůraznit, že touto cestou UMO nežadá o nějaké zvláštní výsady, které nejsou dopřány ostatním registrovaným církvím a náboženským společnostem. Ba naopak. Žádá o práva, která v různém rozsahu využívá více než 20 v České republice registrovaných církví a nábo-

ženských společností. Celá řada z nich má mnohem menší počet stoupců než muslimská komunita v ČR. Naším úmyslem tak je se v podstatě přiblížit k ostatním již registrovaným náboženským společnostem.

Chceme taktéž zdůraznit, že k výkonu zvláštních práv je nutné splnit další podmínky a požadavky stanovené zvláštními právními předpisy (např. školský zákon atd.), tak jak stanoví ust. §7 odst.2 zák. č. 3/2002 Sb.

III.

Dopisem ze dne 4. 5. 2006 jsme byli informováni, že odbor církví MK připravil materiál pro schůzi vlády – **návrh usnesení vlády** – podle kterého by měla vláda vyslovit souhlas s udělením výjimky k oprávnění výkonu zvláštních práv naší náboženské společnosti. Návrh byl rozeslán na 53 připomínkových míst. Z tohoto počtu podalo připomínky celkem 12 míst a celkem 41 institucí k návrhu buď žádné připomínky nemělo nebo je neuplatnilo. S připomínkami těchto 12 míst jsme se podrobně seznámili až v době, kdy bylo o naší žádosti již rozhodnuto.

Níže uvedeno, se vyjadřujeme k připomínkám, a to především proto, aby to pomohlo k jejich vypořádání. V případě potřeby je možné uskutečnit i osobní setkání, abychom mohli náš postoj a záměry lépe vysvětlit a pomoci tak k objasnění připomínek. Dle našeho názoru všechny připomínky měly a mohly být v rámci připomínkového řízení vypořádány. Jsme přesvědčeni, že aktivním přístupem odpovědných institucí a plným uplatněním principu dobré správy by došlo k vypořádání všech připomínek směrem k plnohodnotnému zvážení situace a kladnému vyřízení naší žádosti o udělení výjimky v přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv.

Princip dobré správy je jedním ze základních právních principů. Podstata tohoto principu je definována zejména v §2 zák. č. 500/2004 Sb. tj. správního řádu. K otázce principů "dobré správy" se opakovaně vyjadřoval i veřejný ochránce práv, který za jsoucí v rozporu s principem dobré správy označuje jednání státních úřadů, které nemusí být přímo protizákonné, ale přesto je vyhodnotil jako nesprávný postup, který měl ve svém důsledku nepříznivý dopad na práva osob a jejich oprávněné zájmy. Jako hlavních deset principů dobré správy ombudsman označil:

Dodržování právního řádu
Nestrannost
Včasnost
Předvídatelnost
Přesvědčivost
Přiměřenost
Součinnost
Odpovědnost
Otevřenost
Vstřícnost

IV.

Nyní již k samotným připomínkám.

Ministerstvo financí (MF) mělo jednu připomínku, která je označena jako zásadní. Nejedná se tu však o nějaký rozpor, ale pouze o doplnění důvodové zprávy o konkrétní zdroj krytí dopadu na státní rozpočet, který by vznikl v případě financování jednoho až tří duchovních.

V našem zdůvodnění uvádíme počet duchovních ve výši 1 až 3. Jelikož je naše komunita vcelku stabilizovaná a nedochází zde v podstatě k žádnému zvyšování počtu věřících, nedocházelo by tu ke každoročnímu nárůstu dopadu na státní rozpočet, jak předpokládá MF ve své připomínce. Tento předpoklad by se měl opravit a předkládací zpráva doplnit o dopad na státní rozpočet, jak navrhuje samo MF, čímž by byla tato připomínka vypořádána.

Pokud se z rozpočtu MK financují stovky duchovních jiných církví (a tento počet dále narůstá), na což stát vynakládá téměř miliardu korun ročně, není logický argument, že by financování jednoho až tří dalších duchovních pro rozpočet znamenalo neúměrnou zátěž. MK mnohokrát deklarovalo, že jeho hlavní zásadou je rovný přístup ke všem církvím a náboženským společnostem. Pokud by se dopad na státní rozpočet objevil mezi důvody pro neudělení oprávnění k výkonu zvláštních práv pro UMO, jednalo by se o porušení tohoto rovného přístupu.

V původní předkládací zprávě z jara letošního roku byl vyčíslen maximální dopad na státní rozpočet a to ve výši 900.000,- Kč ročně (v případě působení 3 duchovních), 600.000,- Kč (2 duchovní) nebo 300.000,- Kč (1 duchovní). Jsme toho názoru, že taková čísla rozhodně nelze považovat za zásadní dopad na státní rozpočet.

Ministerstvo spravedlnosti (MS) má přitom několik upozornění. Za prvé se jedná o krátkost působení UMO. Před rokem 2002 UMO nemělo možnost provést registraci, a to díky vysokému početnímu cenzu, který byl vyžadován zák. č. 161/1992 Sb. Nyní platný zák. č. 3/2002 Sb. nehovoří v případě žádosti o výjimku při udělení zvláštních práv (§27 odst.8 tohoto zákona) o délce působení náboženské společnosti. Pod-

mínkou je, aby byla registrována, což UMO splňuje. Dále lze uvést, že UMO by plnilo jen cíle, které jsou uvedené v jejím Základním dokumentu. UMO bylo de facto zřízeno již v roce 1991. Od tohoto roku také vydává svůj časopis Hlas, který byl registrován Ministerstvem kultury pod číslem MK ČR E 11633. Vychází nepřetržitě od roku 1991 a na jeho zadní straně jsou vždy uvedeny zprávy z činnosti UMO a organizací, ze kterých je zřejmý profil této i dalších muslimských organizací, které se k UMO hlásí.

Na základě těchto skutečností nemůžeme rozhodně souhlasit s tvrzením, že UMO je neznámou organizací. V naší důvodové zprávě se navíc odvoláváme na Muslimskou obec založenou již za První republiky.

Dále MS upozorňuje na určitá rizika, plynoucí z bezpečnostního aspektu. K tomu je nutné poznamenat, že ze strany muslimských organizací u nás nikdy v minulosti nedošlo k porušení zákona. Mluvčí BIS Jan Šubert dlouhodobě opakuje, že tajné služby považují muslimskou komunitu v ČR za bezproblémovou a že muslimové, kteří u nás dlouhodobě žijí, respektují české zákony, snaží se integrovat a nepřejí si vyvolávat žádné spory. Taktéž UMO se opakovaně a písemně zavázalo dodržovat zákony ČR.

Jak jsme již uvedli výše, i případné porušení zákona je především otázkou právní a nikoliv náboženskou či politickou. V případě, že by nějaká církev nebo náboženská společnost vážným způsobem porušovala právní řád ČR a ohrožovala jakkoliv bezpečnost státu, je možné zvláštní práva nebo registraci odebrat. Takovou možnost zák. č. 3/2002 Sb. sám výslovně připouští. Jsme přesvědčeni, že je nepřijatelné jakýmkoliv způsobem předjímat porušování zákonů ze strany UMO a zdůvodňovat tím odmítnutí přidělení zvláštních práv. Dle našeho názoru se jedná spíše o snahu vyhovět celospolečenskému klimatu, kdy občané negativně vnímají vše, co je spojeno s islámem a muslimskou kulturou. Myslíme však, že nelze presumovat vinu a problémové chování všech stoupenců této kultury a náboženství. Jednalo by se tak jen o zjednodušující pohled, který by vrcholné instituce českého státu rozhodně neměly zaujímat.

Chceme zde zdůraznit, že Českou republiku, co se týče života muslimské komunity, nelze srovnávat s žádnou ze zemí ať západní nebo východní Evropy a předjímat tak problémy, jenž některé z těchto zemí v rámci integrace a sounžití s menšinami řeší. Problémy v těchto zemích navíc nejsou náboženského charakteru, nýbrž vyplývají z dlouhodobě neřešených sociálních aspektů a souvisejí se začleněním přistěhovalců do společnosti. Jedná se o rozdílné historické pozadí, z kterého se tyto problémy postupem času

vyvinuly. Tuto argumentaci v případě ČR tedy neshledáváme jako relevantní a odůvodněnou.

Obava, že by se na osobu vykonávající duchovenskou činnost v místech výkonu vazby a trestu odnětí svobody nemusela vztahovat povinnost oznámit spáchání trestného činu, o kterém se dozvěděla v souvislosti s výkonem zповědního tajemství, shledáváme bezpředmětnou. V islámu totiž institut zповědní neexistuje a z toho důvodu UMO ve své žádosti ani nežadá o jedno ze zvláštních práv, uvedených v zák. č. 3/2006 Sb., a to o oprávnění "zachovávat povinnost mlčenlivosti duchovními v souvislosti s výkonem zповědního tajemství". Tato připomínka by byla opodstatněná snad v případě křesťanských duchovních.

U **Ministerstva dopravy (MD)** se opět jedná o návrh na doplnění údajů. UMO k tomu od podání své žádosti i během celého připomínkového řízení nebylo vyzváno, naopak bylo opakovaně ubezpečováno, že ve věci žádosti je z naší strany vše v pořádku, ačkoliv jsme se aktivně, iniciativně a pravidelně snažili získat informace o průběhu a stavu vyřizování naší žádosti.

UMO je schopno údaje požadované MD doplnit tak, aby mohla být tato připomínka označena jako zásadní, odstraněna.

Jediná připomínka **Plzeňského kraje** se týká otázky "eventuální schopnosti UMO zajistit odborné zázemí pro vyučující náboženství na státních školách". I my považujeme za samozřejmé, že eventuální výuka by byla podmíněna tím, že máme k dispozici kvalifikovaného učitele. Bez něj bychom Ministerstvo školství o případné otevření hodiny náboženské výuky ani nežádali. Jedná se o záležitost, která souvisí až s naplněním zvláštních právních předpisů při eventuální žádosti UMO o výuku na konkrétní škole, pokud vystane taková potřeba.

Znovu opakujeme, že k výkonu zvláštních práv je nutné splnit podmínky stanovené zvláštními právními předpisy i v případě, že náboženská společnost oprávnění k výkonu zvláštních práv na základě zákona o církvích a náboženských společnostech již získala.

K připomíncekám **Ministerstva obrany (MO)**, které jsou označeny jako zásadní, uvádíme následující. Došlo zjevně k nedorozumění, které vyplynulo z konstatování uvedeného ve zdůvodnění žádosti UMO, kde se píše: "Již nyní je zájem o právo k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách ČR, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova..." Šlo zde o citaci celého znění tohoto zvláštního práva ze zák. č. 3/2002 Sb., přičemž jsme měli na mysli pou-

ze návštěvy míst, kde se vykonává vazba a trest odnětí svobody.

Je samozřejmé, že pokud je v Armádě ČR jediný muslim, nebudeme k němu požadovat duchovního. To by bylo smysluplné snad jen v případě, kdyby v Armádě ČR sloužily řádově stovky muslimů tak, jako je tomu např. v armádě USA. Tento případ však pravděpodobně nikdy nenastane. Z tohoto důvodu je bezpředmětná obava MO, že by bylo nutné vstoupit do jednání s představiteli Ekumenické rady církví a České biskupské konference a že by případně mohlo v armádě dojít k vytvoření dvou paralelních struktur duchovních služeb.

Tímto byla i tato připomínka vypořádána.

Jihočeský kraj vybízí "ke společnému jednání mezi UMO a ostatními ze zákona registrovanými náboženskými společnostmi, jehož výsledkem by byl jasný program působení náboženských společností v oblasti církevního školního vzdělávání, charitativní a další související činnosti". Takovému jednání se nebráníme a jsme přesvědčeni, že s řízením o přidělení zvláštních práv pro UMO přímo nesouvisí.

Tento kraj dále uvádí, že v důvodové zprávě je zavádějící tvrzení, že: "Udělení oprávnění k nepovinné výuce náboženství však nevyvolává žádné dopady na veřejné rozpočty". Musíme poznamenat, že tuto větu napsal v původním materiálu s názvem "Návrh na vysovení souhlasu vlády na udělení výjimky náboženské společnosti UMO Ministerstvem kultury" sám Odbor církví MK. Dle našeho názoru by ji tedy měl zdůvodnit nebo lépe specifikovat.

Dle tvrzení Ministerstva školství však tato výuka dopad na veřejné rozpočty opravdu nevyvolává (viz připomínky MŠ níže), protože je financována v rámci přiznaných normativů stanovených pro žáky určitého druhu školy a konkrétního oboru vzdělání. Tímto by byla tato připomínka rovněž vyřízena.

Ministerstvo vnitra má připomínku týkající se krátkosti existence UMO. Jak již bylo uvedeno výše, UMO nemohlo být dříve registrováno díky předchozí legislativě (vysoký početní cenzus, požadovaný zák. č. 161/1992 Sb.). Znovu konstatujeme, že UMO bylo de facto zřízeno již v roce 1991. Od tohoto roku také vydává svůj časopis Hlas, který byl registrován Ministerstvem kultury pod číslem MK ČR E 11633. Vychází nepřetržitě od roku 1991 a na jeho zadní straně jsou vždy uvedeny zprávy z činnosti Ústředí a organizací. Z těchto zpráv je zřejmý profil této i dalších muslimských organizací, které se k UMO hlásí. Nemůžeme tedy souhlasit s tvrzením, že UMO je neznámou organizací. V naší důvodové zprávě se navíc odvoláváme

na Muslimskou obec založenou za První republiky. UMO nevykonávalo a nebude vykonávat jiné činnosti, než které jsou uvedené v Základním dokumentu. Přitom dikce platného zák. č. 3/2002 Sb. nehovoří v případě žádosti o udělení výjimky ohledně zvláštních práv o délce působení náboženské společnosti.

K tomu, že **zpravodajské služby ČR** zaujaly k udělení výjimky náboženské společnosti UMO odmítavé stanovisko, musíme připomenout, jak je již uvedeno výše, že mluvčí BIS Jan Šubert dlouhodobě opakuje, že tajné služby považují muslimskou komunitu v ČR za bezproblémovou, respektující zákony, se snahou se integrovat a nevyvolávat jakékoliv spory. Jedná se tak o zřejmý rozpor. Muslimské organizace v ČR nikdy neměly problémy s dodržováním zákonů a UMO se opakovaně a písemně zavázalo dodržovat zákony ČR. Případné porušení zákona a právního řádu ČR je možné ze zákona sankcionovat odebráním zvláštních práv nebo registrace.

Jakékoliv předvídaní porušování zákona a právního řádu ze strany UMO je nepřijatelné a populistické.

První připomínku **Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT)** označenu za zásadní, vidíme jako diskriminační. Minimálně některá ze zvláštních práv má možnost využívat více než 20 církví a náboženských společností a mnohé z nich jsou početně mnohem menší než muslimská obec v ČR. UMO tedy nežadá pro sebe nějaký nadstandard, který jiné církve a náboženské společnosti nemají.

Jsme přesvědčeni, že právní řád ČR vychází z rovnosti všech občanů a je třeba uplatňovat stejný přístup pro všechny. Jak bylo uvedeno výše a znovu se zde opakujeme, UMO nemohlo být dříve registrováno díky předchozí legislativě (vysoký početní cenzus), bylo však de facto zřízeno již v roce 1991 a od té doby vydává nepřetržitě svůj časopis Hlas registrovaný Ministerstvem kultury. Rozhodně se tak nejedná o neznámou

organizaci s krátkou působností. Taktéž důvodová zpráva se odvolává již na prvorepublikovou Muslimskou obec. Zákon č. 3/2002 Sb. nezmiňuje žádný časový limit nutný pro předchozí registraci, ani početní limit osob, které se musí hlásit k náboženské společnosti pro případ získání výjimky na základě tohoto zákona.

V.

Na závěr chceme dodat, že jsme přesvědčeni, že pro všechny zúčastněné strany, tedy jak pro stát tak i pro samotné Ústředí muslimských obcí je mnohem prospěšnější zprůhlednění činnosti a aktivit muslimské komunity. Toho by se dosáhlo právě přiznáním oprávnění k výkonu zvláštních práv. V opačném případě budou muslimové zbytečně nuceni hledat jiný a náhradní způsob, jak dosáhnout uspokojení svých legitimních potřeb. Samozřejmě to vše v rámci legislativy ČR, k jejímuž dodržování jsme se zavázali.

Martin Štěpánek

ministr kultury

V Praze dne 21. prosince 2006

Rozhodnutí

Podle ustanovení § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen "správní řád"), jsem na základě rozkladu ze dne 30. 10. 2006 Ústředí muslimských obcí, IČO: 73633259, se sídlem Blatská 1491, 198 00 Praha 14, zastoupeného na základě plné moci ze dne 30. 10. 2006 JUDr. Klárou Veselou – Samkovou, advokátkou, se sídlem Španělská 6, 120 00 Praha 2 (dále jen "Ústředí muslimských obcí"), přezkoumal rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 5900/2006 ze dne 5. 10. 2006, kterým bylo podle § 7 odst. 1 písm. a) až e), § II a § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon č. 3/2002 Sb.") a § 67 správního řádu rozhodnuto tak, že Ústředí muslimských obcí se nepřiznává oprávnění k výkonu zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e)

zákona č. 3/2002 Sb. Podle ustanovení § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

následovně:

napadené rozhodnutí se mění tak, že jeho výrok zní následovně:

žádost Ústředí muslimských obcí ze dne 19. 4. 2006 o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 3/2002 Sb. se zamítá.

Odůvodnění:

Rozkladem podaným v zákonné lhůtě se Ústředí muslimských obcí domáhá, aby bylo změněno napadené rozhodnutí Ministerstva kultury tak, že se vyhovuje jeho žádosti ze dne 19. 4. 2006 o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 3/2002 Sb. na základě výjimky podle § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Ústředí muslimských obcí požádalo dopisem ze dne 19. 4. 2006 Ministerstvo kultury o přiznání oprávnění k výkonu následujících zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 3/2002 Sb.

- vyučovat náboženství na státních školách podle zvláštního právního předpisu,
- pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách České republiky, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova,
- být financováno podle zvláštního právního předpisu o finančním zabezpečení církví a náboženských společností,
- konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky podle zvláštního právního předpisu,
- zřizovat církevní školy podle zvláštního právního předpisu.

Ústředí muslimských obcí nepožádalo o oprávnění k výkonu zvláštního práva podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. f) zákona č. 3/2002 Sb., tj. k oprávnění "zachovávat povinnost mlčenlivosti duchovními v souvislosti s výkonem zpovědního tajemství nebo s výkonem práva obdobného zpovědnímu tajemství, je-li tato povinnost tradiční součástí učení církve a náboženské společnosti nejméně 50 let; tím není dotčena povinnost překaziti trestný čin uložená zvláštním zákonem".

K žádosti o přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv byla připojena základní informace o Ústředí muslimských obcí (zdůvodnění žádosti), a čestné prohlášení o plnění závazků vůči státu a třetím osobám, což bylo doloženo potvrzeními Finančního úřadu pro Prahu 9 a České správy sociálního zabezpečení.

Vzhledem k tomu, že Ústředí muslimských obcí nemohlo splnit všechny podmínky stano-

vené ustanovením § 11 odst. 1 a 4 zákona č. 3/2002 Sb., požádalo v zákonem stanovené lhůtě o udělení výjimky na základě ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., podle kterého "Ministerstvo se souhlasem vlády může učinit výjimku a přiznat oprávnění ke zvláštním právům podle § 7 odst. 1 církvím a náboženských společnostem, které reprezentují významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí, působí na území České republiky a jsou registrovány podle tohoto zákona. V tomto případě se nevyžaduje splnění podmínek podle § 11 odst. 1 a 4. Návrh na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv může podat registrovaná církev a náboženská společnost, která plní řádně závazky vůči státu a třetím osobám. Výjimku podle tohoto odstavce lze udělit pouze do 5 let od nabytí účinnosti tohoto zákona."

Na základě žádosti Ústředí muslimských obcí byl připraven materiál pro schůzi vlády:

"Návrh na vysovení souhlasu vlády s udělením výjimky náboženské společnosti Ústředí muslimských obcí Ministerstvem kultury podle ustanovení § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech", který byl rozeslán do vnějšího připomínkového řízení. V tomto připomínkovém řízení uplatnily zásadní připomínky proti udělení výjimky Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo financí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. Rovněž bylo vzneseno několik připomínek v režimu "vyhrazené". Z připomínek zejména vyplývá, že Ústředí muslimských obcí by nemělo být oprávnění k výkonu zvláštních práv přiznáno s ohledem na to, že bylo registrováno dne 17. 9. 2004 a dva roky nelze považovat za dostatečné k tomu, aby se tato náboženská společnost mohla výraznějším a především transparentním způsobem profilovat navenek. Rovněž některá připomínková místa uvedla, že nepovažují za potřebné udělovat oprávnění k výkonu některých zvláštních práv, jako je např. pověřit osoby vykonávající duchovenskou činnost k výkonu duchovenské služby v ozbrojených silách České republiky, v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení a ochranná výchova, neboť náboženské společnosti je již nyní umožněno působení v těchto zařízeních. Rovněž byly vzneseny připomínky proti zvláštnímu právu zřizovat církevní školy, které je natolik závažného charakteru, že by toto oprávnění mělo být přiznáno za standardních podmínek stanovených v ustanovení § 11 zákona. V neposlední řadě pak byly uplatněny připomínky týkající se finančního dopadu na státní rozpočet, který by v případě přiznání oprávnění k výkonu všech zvláštních práv nebyl zanedbatelný.

Ministerstvo kultury na základě výše uvedených výsledků připomínkového řízení a po jednání s dalšími, zejména bezpečnostními složkami státu, rozhodlo rozkladem napadeným rozhodnutím o nepřiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 3/2002 Sb.

Ministerstvo kultury odůvodnilo toto své rozhodnutí tím, že Ústředí muslimských obcí sice reprezentuje významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí, avšak na území České republiky bylo registrováno až ke dni 17. 9. 2004. Požádalo tedy o udělení výjimky po necelých dvou letech svého působení na území České republiky, přičemž ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. byla pro přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv určena doba registrace 10 let. Ministerstvo kultury k tomu uvedlo, že vychází z toho, že garance za poskytování veřejných služeb na potřebné úrovni mohou zajišťovat pouze církve a náboženské společnosti, které k tomu mají jednak potřebné odborné zázemí, dlouhodobou tradici v takové činnosti a mohou poskytnout i potřebné vzdělání pro výkon příslušných povolání, jednak za dobu svého působení v České republice prokázaly, že jde o subjekty, které nejen svým učením, ale též dlouhodobou činností dokázaly svou připravenost a důvěryhodnost pro výkon zvláštních práv v oblastech, za které jinak stát přebírá zvýšenou odpovědnost. Doba působení Ústředí muslimských obcí jako registrované náboženské společnosti je tak dle Ministerstva kultury natolik krátká, že nemůže o dosavadní činnosti Ústředí muslimských obcí dostatečným způsobem vypovídat tak, aby jí mohlo být umožněno působení v oblastech veřejné sféry, které si jinak vyhrazuje stát nebo jiná veřejná moc. Ministerstvo kultury dále uvedlo, že nepřiznáním oprávnění k výkonu zvláštních práv nedojde k porušení Listiny základních práv svobod ani mezinárodních dokumentů upravujících náboženské svobody, neboť výkon těchto zvláštních práv není náboženskou činností v hlavním slova smyslu, přestože se církve a náboženské společnosti na těchto činnostech tradičně podílejí. Svěření takových činností jen některým církvím a náboženským společnostem nevede dle Ministerstva kultury k nerovnosti v obsahu a podstatě náboženské svobody, která musí být pro všechny občany stejná s tím, že Listina základních práv a svobod chrání projevy náboženství nebo víry. Ministerstvo kultury doporučilo Ústředí muslimských obcí, aby návrh na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podalo až po splnění podmínek uvedených v ustanovení § 11 zákona č. 3/2002 Sb.

Napadené rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 5900/2006 ze dne 5. 10. 2006 bylo Ústře-

dí muslimských obcí doručeno dne 19. 10. 2006 a dne 31. 10. 2006 byl Ministerstvu kultury doručen včas podaný rozklad ze dne 30. 10. 2006 proti uvedenému rozhodnutí.

Ústředí muslimských obcí v rozkladu především uvádí, že splňuje podmínky stanovené ust. § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb., tj. že reprezentuje významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí, působí na území České republiky a je registrováno podle zákona č. 3/2002 Sb. Dále se v rozkladu podrobně vypořádává s jednotlivými připomínkami Ministerstva financí, Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva dopravy, Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Bezpečnostní a informační služby, Plzeňského a Jihočeského kraje. K námitce relativně krátké doby existence Ústředí muslimských obcí uplatněné v připomínkách Ministerstva vnitra a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterou Ministerstvo kultury jako jedinou plně akceptovalo v odůvodnění napadeného rozhodnutí, Ústředí muslimských obcí v rozkladu uvádí, že nemohlo být dříve registrováno díky předchozí legislativě (vysoký početní cenzus, požadovaný zákonem č. 161/1992 Sb.). Dále podotklo, že bylo de facto zřízeno již v roce 1991 s tím, že od tohoto roku také vydává svůj časopis Hlas, který byl registrován Ministerstvem kultury pod číslem MK ČRE I 1633. Namítá, že uvedený časopis vychází nepřetržitě od roku 1991 a na jeho zadní straně jsou vždy uvedeny zprávy z činnosti Ústředí muslimských obcí a dalších organizací. Z těchto zpráv je dle Ústředí muslimských obcí zřejmý jeho profil i dalších muslimských organizací, které se k Ústředí muslimských obcí hlásí. Na základě toho nesouhlasí s tvrzením, že je neznámou organizací s krátkou působností. Odvolává se rovněž na Muslimskou obec založenou za První republiky. Je toho názoru, že dikce platného zákona č. 3/2002 Sb. nehovoří v případě žádosti o udělení výjimky ohledně zvláštních práv délce působení náboženské společnosti, tj. že nestanoví žádný časový limit nutný pro předchozí registraci, ani početní limit osob, které se musí hlásit k náboženské společnosti pro případ získání výjimky na základě tohoto zákona.

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury jakož i řízení, které rozhodnutí předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu uvedeným.

Shledal jsem, že Ministerstvo kultury postupovalo v souladu se zákonem č. 3/2002 Sb. a správním řádem, když nevyhovělo žádosti Ústře-

dí muslimských obcí ze dne 19. 4. 2006 na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 3/2002 Sb. V řízení se rozhodovalo o žádosti a proto se tímto rozhodnutím o rozkladu s využitím ustanovení § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu odstraňuje formální nepřesnost výroku rozkladem napadeného rozhodnutí. Uvedená formální nepřesnost však neovlivnila celkovou věcnou správnost a zákonnost rozkladem napadeného rozhodnutí a proto nemůže být důvodem pro jeho zrušení.

K námitce v rozkladu, že Ústředí muslimských obcí splňuje podmínky stanovené v § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb. s tím, že toto ustanovení nehovoří o délce působení náboženské společnosti, tj. že nestanoví žádný časový limit nutný pro předchozí registraci, uvádím, že skutečně není sporu o tom, že Ústředí muslimských obcí reprezentuje významné světové náboženství s dlouhou historickou tradicí, působí na území České republiky a je registrováno podle zákona č. 3/2002 Sb. Je však třeba připomenout, že dotčený § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb. stanoví, že při splnění uvedených podmínek může Ministerstvo kultury se souhlasem vlády učinit výjimku a přiznat oprávnění ke zvláštním právům podle § 7 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb. Tedy neplatí, jak vyplývá z rozkladu, že při splnění podmínek je na udělení výjimky právní nárok. Po splnění uvedených podmínek žadatelem je pak na správním uvážení Ministerstva kultury, zda udělí zvláštní práva na základě výjimky. V daném případě tak Ministerstvo kultury rozhodlo na základě řádně odůvodněného a tudíž přezkoumatelného správního uvážení o neudělení zvláštních práv na základě výjimky.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Ministerstvo kultury v rámci správního uvážení přihlédlo ke skutečnosti, že Ústředí muslimských obcí bylo na území České republiky registrováno až ke dni 17. 9. 2004 a požádalo o udělení výjimky dne 19. 4. 2006. Proto je správný závěr Ministerstva kultury, o který opřelo své rozhodnutí, že doba působení Ústředí muslimských obcí jako registrované náboženské společnosti je natolik krátká, že nemůže o dosavadní činnosti Ústředí muslimských obcí dostatečným způsobem vypovídat tak, aby jí mohlo být umožněno působení v oblastech veřejné sféry, které si jinak vyhrazuje stát nebo jiná veřejná moc. V této souvislosti nelze rovněž opomenout, že náboženská společnost Ústředí muslimských obcí až do 20. 4. 2006 neustanovila svůj statutární orgán podle ust. § 10 odst. 3 písm. d) zákona č. 3/2002 Sb., tj. až do této doby jednal jménem náboženské společnosti přípravný vý-

bor. Ústředí muslimských obcí sice působilo na území České republiky již od roku 1991, ale do jeho registrace jako náboženské společnosti v roce 2004 jej Ministerstvo kultury nebylo oprávněno jakkoliv sledovat a vyhodnocovat jeho aktivity a proto k tomuto předchozímu období nelze přihlížet. Kromě shora uvedené námítky týkající se délky působení Ústředí muslimských obcí je bezpředmětné zabývat se námitkami v rozkladu vůči ostatním jednotlivým připomínkám dalších subjektů v připomínkovém řízení, neboť Ministerstvo kultury se o ně výslovně neopřelo v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Jak se v rozkladu uvádí, oprávnění k výkonu zvláštních práv je skutečně přiznáno většině registrovaných církví a náboženských společností, v této souvislosti je však třeba přihlídnout k tomu, že tyto církve a náboženské společnosti působí na území České republiky dlouhodobě a byly registrovány již podle předchozích právních předpisů. Stávající rozsah oprávnění k výkonu zvláštních práv jim byl přiznán na základě přechodného ust. § 28 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb. Tato práva totiž vykonávaly již za účinnosti předchozího zákona č. 308/1991 Sb. Za dobu svého působení tak již prokázaly svou připravenost a důvěryhodnost pro působení např. v oblasti školství, vězeňství, zdravotnictví.

Vedle toho, že na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv na základě výjimky podle ust. § 27 odst. 8 zákona č. 3/2002 Sb. není právní nárok, je v celé věci podstatnou skutečností ta okolnost, že nepřiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv nelze považovat za diskriminační, neboť výkon zvláštních práv není náboženskou činností v hlavním slova smyslu. Ta není tímto rozhodnutím nijak omezena. Ústředí muslimských obcí tak může v současnosti využívat ostatních možností daných právním řádem České republiky, tj.

- vyučovat náboženství může ve vlastních (příp. pronajatých) prostorách,
- do věznic je duchovním umožněn přístup i na základě individuálních dohod s řediteli věznic,
- může rovněž konat obřady, při nichž jsou uzavírány církevní sňatky, pouze je navíc nutné uzavřít tento sňatek před příslušným orgánem státní správy,
- může zřizovat tzv. soukromé školy.

Nepřiznáním oprávnění k výkonu zvláštních práv tedy nedojde k porušení Listiny základních práv a svobod ani mezinárodních dokumentů upravujících náboženskou svobodu. Svěření takových činností jen některým církvím a náboženským společnostem nevede k nerovnosti v obsahu a podstatě náboženské svobody, která musí být pro všechny občany stejná.

Listina základních práv a svobod totiž chrání speciálně projevy náboženství nebo víry, nikoli působení církví a náboženských společností v ostatních oblastech, kde požívají stejné míry ochrany jako ostatní subjekty.

Ostatní skutečnosti, které vyplývají z rozhodnutí Ministerstva kultury a řízení, jež mu předcházelo, jakož i z rozkladu, byly přezkoumány a bylo shledáno, že pro výrok tohoto rozhodnutí o rozkladu nejsou podstatné a nemají na něj vliv.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a nelze se proti němu dále odvolat.

Mgr. Martin Štěpánek, v. r.
ministr kultury

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek

Na závěr můžeme jen dodat, že:

UMO ve svém rozkladu netvrdilo, že má na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv právní nárok, jak se to objevuje v rozhodnutí MK. Napsali jsme jen, že splňujeme všechny podmínky k tomu, aby bylo naší žádosti vyhověno. Záleželo tedy na vůli MK, zda nám oprávnění přizná nebo nikoliv. Některé státní orgány však zdá se nepostupují podle principu dobré správy, a potřebnou nezástrannost, otevřenost, vstřícnost a vůli v sobě nenašly. Doporučení MK, aby UMO návrh na přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv podalo až po splnění podmínek uvedených v ustanovení § 11 zákona č. 3/2002 Sb. je poněkud alibistické,

protože obě strany dobře vědí, že UMO početní cenzus více než 10000 dospělých členů své komunity s trvalým pobytem na území ČR, kteří k žádosti připojí své osobní údaje, nebude moci naplnit nejen po 10 letech od své registrace (tedy od roku 2004), jak požaduje zákon, ale s největší pravděpodobností ani po dalších několika desítkách let později. MK také odkazuje na to, že ostatním církvím bylo oprávnění k výkonu zvláštních práv po nabytí účinnosti zákona 3/2002 Sb. ponecháno z důvodu, že svou připravenost a důvěryhodnost pro působení např. v oblasti školství, vězeňství, zdravotnictví prokázaly již předtím. Toto by však nemělo být argumentem pro nepřiznání oprávnění pro UMO, protože schopnost církve nebo náboženské společnosti k výkonu těchto práv lze prověřit až tehdy, kdy výkon těchto práv skutečně aplikují. Pojem "přiznání oprávnění k výkonu zvláštních práv" byl přítom

definován až zákonem 3/2002 Sb., předtím měly možnost vykonávat činnosti vymezené zákonem 3/2002 Sb. jako zvláštní práva všechny registrované církve a náboženské společnosti.

Naše komunita v ČR bude tedy i nadále fungovat bez oprávnění k výkonu zvláštních práv, kterými u nás disponují i některé mnohem menší církve a náboženské společnosti.

Naše komunita v ČR bude tedy i nadále fungovat bez oprávnění k výkonu zvláštních práv, kterými u nás disponují i některé mnohem menší církve a náboženské společnosti.

Zpráva o činnosti Ústředí a organizací

■ Dne 10. a 15. ledna navštívili mešitu v Brně studenti Biskupského gymnázia. V lednovém čísle novin "Náš úhel pohledu" vyšel celostránkový rozhovor s Vladimírem Sáňkou. Dne 13. 1. jsme se ve zpravodajství TV Nova vyjádřili k anonymní výhrůžce křesťanským školám v Praze. Dne 19. 1. navštívili Pražskou mešitu studenti gymnázia Litoměřická v Praze 9. Dne 23. 1. jsme besedovali se studenty kvarty na gymnáziu Jana Keplera v Praze 6. Dne 25. 1. vysílala Česká televize pořad o islámu v Evropě s názvem "As-salám alejkum, Evropo", ve kterém promluvili i čeští muslimové. Dne 26. 1. navštívili Pražskou mešitu studenti z gymnázia v Chotěboři. Dne 27. 1. proběhla v pražské mešitě projekce filmu o pouti do Mekky. Stejný den měl V. Sáhka přednášku pro 60 studentů na semináři na gymnáziu Na Zatlance v Praze 5. Dne 28. 1. proběhla valná hromada Islámské nadace v Praze. Dne 29. 1. měl v Třebíči přednášku Muneeb Hassan Alrawi a dne 31. 1. přišli do Brněnské mešity studenti gymnázia Slovanské nám.

■ Dne 1. 2. jsme poskytli rozhovor pro táborskou redakci rádia Svobodná Evropa. Dne 6. 2. poskytl M. Hassan Alrawi rozhovor pro ČRo v Brně. Dne 19. 2. se natáčel TV pořad Dobré ráno s ČT v mešitě v Brně a bylo odvysíláno následující čtvrtěk. Dne 16. 3. navštívili Pražskou mešitu studenti Husitské teologické fakulty v Praze. Dne 21. 3. měl V. Sáhka přednášku na Vysoké škole ekonomické v Praze, spolu s Janem Šnajdaufem a p. Bumbálkem z AMO. Dne 22. 3. poskytl rozhovor pro webové stránky Café Babel a pro internetový deník Hospodářských novin.

■ Dne 23. 3. proběhla v pražském Roxy klubu premiéra divadelního představení "Identita I. – náš islám". Po ní následovala beseda o mediálním obrazu islámu, které se účastnil i zástupce Islámské nadace v Praze. Dne 25. 3. přednesl V. Sáhka přednášku s názvem "Velká pout do Mekky" na cestovatelském festivalu v KD Ládví

v Praze 8. Dne 29. 3. navštívili Pražskou mešitu studenti gymnázia Na Vítězné pláni z Prahy 4, dne 30. 3. studenti SOŠ diplomatických služeb v Praze 9 a stejný den studenti Česko-italského gymnázia z Prahy 9 – Hloubětína. Dne 14. 4. jsme v pražské mešitě promítali historický film "The Message" s českými titulky.

■ Předseda Islámské nadace v Brně ing. Muneeb Hassan Alrawi měl několik přednášek – dne 10. a 24. 3. na Pedagogické Fakultě MU v Brně, dne 6. 5. pro skauty v Jindřichově Hradci, 9. 5. v Pardubicích a 29. 5. v Karlových Varech. Dne 20. 3. navštívili mešitu v Brně studenti PF MU, 24. 4. to byli žáci ZŠ Mánesovy v Otrokovicích a 18. 5. studenti gymnázia s uměleckou profilací (Gymnázium P. Křížkovského)

■ Dne 26. 4. navštívili Pražskou mešitu studenti Východočeské univerzity v Pardubicích. Dne 27. 4. proběhl v klášteře Augustiniánů v Praze I dialog mezi zástupci judaismu, křesťanství a islámu, kterého se za naší obec účastnil V. Sáhka. Dne 5. 5. uspořádal Svaz muslimských studentů celodenní výlet do oblasti Českého ráje. Dne 9. 5. besedovala Zuzana Masáková se studenty Fakulty humanitních studií UK na semináři multikulturní výchovy. Stejný den proběhla přednáška na katedře religionistiky Východočes-

ké univerzity v Pardubicích v podání Dr. Muddaha al-Tashi a Dr. V. Sáhky. Dne 15. 5. navštívili Pražskou mešitu studentky Vyšší zdravotní školy z Havlíčkova Brodu.

■ Dne 15. 5. uspořádal Svaz muslimských studentů kulturní odpoledne na Právnické fakultě UK v Praze s přednáškami MUDr. M. al-Tashi, MUDr. J. Pudichové a M. Hassana. Byla zde promítnuta i část filmu o zákracích v Koránu. Dne 24. 5. organizace Člověk v tísni promítala v pražském kině Aero švédský film Děti islámu, ukazující život šesti imigrantů. Po filmu se studenty gymnázia Opatov diskutovali Mirghany Ahmad a Jitka Vorlíčková. Dne 30. 5. byl tento film promítán studentům v sále Městské knihovny v Praze, diskutoval V. Sáhka. Dne 28. 5. se konala přednáška o islámu na Husitské škole na gymnáziu Slovanské náměstí.

■ Dne 30. 5. byl pořad Třetí svět na Českém rozhlase I Radiožurnál věnován muslimskému šátku. Na otázky v něm odpovídala i Zuzana Masáková. Dne 4. 6. navštívili mešitu v Brně žáci Gymnázia Tišnov.

Účet UMO

Po získání registrace zřídilo Ústředí muslimských obcí účet u Komerční banky. Na něj můžete posílat finanční pomoc, která by pomohla hradit tisk a rozesílání časopisu Hlas.

Za případnou pomoc předem děkujeme.

Číslo účtu UMO:
35-3724050277 / 0100

V Praze dne 31. 5. 2007

Majitel a vydavatel:

Al Ittihad Al Islami

Ústředí MO v České republice

Redakční rada:

RNDr. Vladimír Sáhka,
ing. Muneeb Hassan, Jalal Atassi,
ing. Lazhar Maamri.

Redakce:

Blatská 1491,
198 00 Praha 9 - Kyje

Tel.: 281 918 876,

fax: 281 917 414

e-mail: praha@muslim.cz

Registrace: MK ČR E 11633

